

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

III. Die Septembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

& simul tam teneræ pietatis fuit quā
villus Nouitius. Illius pudicitia, cum
extra domum ageret, ter minimum
à puellis tentata semper mansit illæ-
sa; cūm sciret nos etiam cum domi nō
sumus non tamen esse extra conspe-
ctum Dei. Etiam in itineribus mediâ
nocte surgebat ad preces; præclaris à
Deo luminibus illustratus. Noctu o-
ranti adfuit vitâ iam ante functus. P.

*Presentia
Dei.
Coffitatis.*

Ioannes Sebastianus, & monuit, ut
propinquæ morti se prepararet. AdSS. *Mors.*
Euch. magnâ apparatione in hebdo- *Euchas.*
mada sæpius accedebat, & dixit visum
se sibi, cūm illam accepisset, bolum
carnis in ore habere. Ruri æger factus,
cūm doleret se non in Sociorum com-
plexu mori, morbus inducias illi de-
dit, ut domum rediret: quod appulsus,
dixit se venisse ut domi moreretur.

III. DIE SEPTEMBRIS.

P E T R V S
STOPELLVS. COAD.

*3. Septemb.
Italus Me-
diolan. 1601.
B. V.*

Laborer.

B. V. 1617

Admirabili animi tranquillitä-
te, sui victoriâ, orandi studio, a-
gendi assiduitate laudatur in li-
teris Braydensis Collegij; vbi, & à
Beatissima Virgine ad labores plures
fuisse incensum, & in eius nomine pro-
nunciando vitam illum finiuisse, sic
narrat ea quam dixi epistola: Ante de-
cennium circiter salute depositâ gra-
uissimè iacebat ægrotus, cūm ei Dei
mater sese obiecisse dicitur præclarâ
specie; à qua monitus est, longius ab-
esse mortem: quod plus etiam laboris
in Dei famulatu ferendum erat. Ita-
que in eo ipso deinde morbo, qui si-
nem atrulit, cūm animam ægrè trahe-
ret, neque voces articulatas posset e-
mittere; tamen identidem suauissimū
MARIE nomen incredibili cum sentu-
pietatis inclamabat, quasi patronam
suam, atque matrem proprius adesse
sentiret. Sicibi. Adeoque Petrus ex-
tremum vitæ decennium strenue la-
boribus dedit, tanquam (Deiparâ a-
pud Deum admittente) ad labores in
vita retentus.

P E T R V S
BROQUEVILLE. COAD.

Expererti ad magnam virtutem
animi vir fuit Petrus: quā horta-
trice, arduam peste infectis prouinciam
enixè petiit atque obtinuit, illi
demum immortuus. Dicebat; para-
tum se vel ipsam corporum saniem ex
viceribus ore suo, & suetu educere. Et
verò diuos nostros lue iectos amplexus,
illis perdius & pernox incredibili cu-
piditate seruiuit latus, & somni ad-
modum parcus. Cilio & flagellis in
se ipsum seuerus, pane solo vesci soli-
tus frequenter, & cilicio accinctus, *Charitas.*
laboribus tamen assiduâ cum conten-
tione non desuit. Quin & voti sacra-
mento spönderat, ut à vino abstine-
ret, id quod fecit triennio, vsque dum
ad ægris seruendum digressus voto
solitus, vivum bibere iussus est.

I O A N N E S

EGGRE. COAD.

Trium facilè Coadiutorum labo-
res unus exantlabat, latus, cili-
cio cinctus, & sudans ac in ea munia
petenda intentus à quibus videbat *Mart.*
mollio-

Mors.
Euchap.

molliorem aliquorum genium abhor-
rere. Obiit in heroicis inter peste in-
fectos obsequiis. Deiparæ honoris
tam fuit amans, ut ad Bredanos eius
amore accendendos, positis calcio-
rum soleis in eam vrbem Barauis tunç
ereptam prægrandem B. V. effigiem
suis humeris palam hilaris intulerit.

P. A N T O N I U S
ISCIDA PINTVS.

Japon No
gasachi 11.
Sept 1632.
xat. 63.
Soc. 43.

Fides.

Fides.

Magnus
annus.

Philosophiâ & morali Theologiâ
in Societate eruditus, eâ quâ pol-
lebat dicendi facultate perdiligerter
ad salutem suâ Iaponiæ vtebatur, ma-
gno suo periculo, sed non minore ani-
marum bono. Anno 1629. tentus, re-
ligiosum Sacerdotem se esse confessus
est confessum. Certa illi oblatâ spes vi-
te, si nuncius Christo remitteret: sed
ille vita potius quam Christo nuncium
se remittere paratum addixit. Ferrum
collo eius, pedibusque circumdatum,
& indicta disputatio; in qua viator,
cum tribus ex inclita S. Augustini fa-
milia Patribus est in custodiam de-
trus. Ibi orandi, corpusque afflctan-
di exemplis alius alium accendebat.
Is interea qui eum prodiderat, misera
morte interiit. Sic illi annus non unus
ductus inter carceris molestias, cum
semper adfessent qui eum identidem
ad sectas Iaponicas inuitarent, at ille
incassum aiebat secum agi: Christi se
esse, ac fore: agerent, cruciarent, oc-
ciderent. Ad minas respondebat: se
vltra minas etiam supplicia expecta-
re; ac velle se cum illis certare, vtra
pars prius, illine poenias irrogando, an
ipse irrogatas ferendo desiceret. Alios
ex aliis cruciatus in hebdomadas,
mensis, annos accerferent, & mortem
lentam extenderent: hoc se in causa
Christi cupere, hoc expectare, ut sen-
tiant se mori. Nec fortius dixit quam-

fecit. Anno 1631. 4. Decembris aquis
sulphureis variè cruciatus, suspende-
batur, iuncturis undeque vi dirâ
extensis, & scapulis aquâ bulliente
perfusis. Quo rerum articulo cum il-
lum sui cives iterum ad defectionem
laceſſerent, atque ut Imperatoriæ vo-
luntati obedienter annueret, seque
verè Iaponem esse ostenderet, inuita-
rent; his nihil motus, & (quod omnes
stupuere) ab aqua nihil adustus est.
Ita per dies 30. nouis & semper variis
ſæuitiæ artibus tortus, iterum carce-
ri redditus, demum hoc die lento igne
combustus est, victima glorioſa.

Est qui hoc die, anno 1645. colo-
ret P. Petrum Romerum, de quo nos
22. Martij. Is post egregios annorum
34. labores eo quem dixi modo cœfus
est, quia à vafro homine pro concio-
ne coram populo accusatus, quod no-
vam fidem promulgaret, viros à con-
cubinis abduceret, morum licentiam
ad Christi leges adstringeret. Hæc in
eum cum dicerentur; Petro horas ca-
nonicas recitanti, & eorum in conscio,
Breuiarium sanguine immaduit; cu-
ius ille causam reperire non potuit.
Cœfus est cum ad aram iret sacris o-
peraturus. Guiraquerius eius prodi-
tor fassus est (vt iurati testes affirmat)
necem illi odio nouæ fidei, & amore
Iaponicæ superstitionis illatam.

P. FRANCISCVS

GARZIA
ARCHIEPISCOPVS MALA-
BARICÆ.

Poste aquam in Societate, insigni Lusitanus
virtutis, ingenij, ac doctrinæ fo- Cranganus
liditate Philosophicas, ac Theologicas disciplinas tradiderat, & Collegia
Rector, Provinciam Praepositus per- 1659. xat.
benè gubernârat; Cranganoris Ar- 81. Soc. 63.
chiepiscopus electus est. Licet verò ex-
tra SS. 3.

*Humilit.**Imitatio.**Scientia.**Fixa,
Catechesis.**Zelus.**Eleemosyn.*

tra Europam id Societati laboriosum potius quam honorificum sit, ideoque istic (id quod in Europa non solet) admittatur; tamen Franciscus ad eius honoris nuncium deliquio elanguit: id quod eo etiam die quo ei mitra ritè initiato imposita est, evenit. Ut se ad virtutem expergefaceret, omnes de Societate, qui vel purpuram, vel infulam grandi virtute ornarunt, depictos præ oculis habebat in conclavi, dignus & ipse pingi, pro incitamento exempli. Præter linguam Lusitanicam, & Latinam, callebat Hebream, Græcam, Chaldaicam, Syriacam, Tamulensem, Canarinam, Indostanam. Præter perquisitam canonum peritia, nouerat & Arithmeticam, ac musicam; volebatque domi suæ parvulos non Latinis tantum literis, verum in musica etiam, & saltu (qualis in supplicationibus istic adhiberi consuevit) erudiri. Vnde festa Christi, Deiparae, ac Sanctorum dialogismis variis (quos ipse concinnè ac doctè atque attemperat lucubraverat) adornabat; vt iuuentus exerceretur & populus tum doceretur, tum ad pietatem incenderetur. Totam suam Diocesim inter Ethnicos latè sparsam non semel inuisit: templa imaginibus, & sacrifici li vesti, puellas pauperes dote instruxit. Si ad fenestram sedens pauperes videret, largam illis stipem proiiciebat: idque perspè euenit. Primo ieuantis cuiuslibet mensis die, præstitutam cerram stipem ad designatas e gentium domos destinabat, quâ eo mense familiam sustentarent. Et à morte eam in rem tantum auri reliquit quantum ad biennium satis esset, cum speraret intra duorum annorum interiuallum alium eo in munere sibi successurum, & successoris vestigia securum, si ea adhuc recentia inueniret. Etiam pro excitando ad pauperum commoditates monte pietatis

tantum auri reliquit quantum res tam pia & utilis postulabat, eiique monte eam legem præfixit vt qui mutuum acciperet, nihil pignoris daret, sed solueret postea tempore præstituto quantum acceperat, id si prætermitteret; pœnam non aliam subibat, nisi quod ex monte illo dēinceps illi, etiam pente, omne si b̄ fidium negaretur.

Electus Cocini gubernator, id munus tantâ R̄ eip. utilitate impleuit, vt pergere iuberetur: maxime cum eo rem feliciter agente Hollandi quoque Cocinensem obsidionem soluere sunt coacti. Sed ille, ætatis ac sanctæ quietis obtentu, eo magistratu se abdicavit.

A munieribus accipiendis erat omnino alienus, vnde nec ab iis quos sacris initiatibat accipiebat quicquam; vt puras à munieribus manus eis imponebat. Si quis ex eius diœcesi ad negotia peragenda Crâganorem, iret constitutam ab eo domum adibat, vt haberet quod se reciperet. Amabatur à suis, & amabat suos paternum in modum omnes; ac affluerenter illis præberi curabat quicquid ad salutem spectat. Domesticorum etiam accurata illi erat cura in omnibus: volebatque quotidie Litanias à tota sua familia recitari.

Sed inter hæc neque sibi defuit. Nihil erat, nisi fortasse grauior quipiam morbus, quod illum à divino missâ sacrificio quotidie celebrando auocaret. Aiebat, nolle se id vñquam omittere: ne iustæ querelæ aliquid contra moueant animæ in igne purgatori ad tantum subsidium anhelantes. Posteaquam sacrificauisset, aderat alteri sacrificio flexis genibus, vt gratias redderet. Ut manè tempus meditationi constitutum daret, è lecto mature se proripiebat, etiam in ætate iam graui, & fracta.

Societatis superiorès tantâ reuerentiâ

*Mont.**Pietatis.**B. V.**Euch.**Iacob.**SVF.**Mor.**4. Se.**Luf.**In R.**Ang.**1617**Sacrum.**Mor.**Ital.**Tunx.**Sept.**xtar.*

tiā prosequebatur, vt si in epistola ad eorum aliquem à se scripta aliquid acris deprehenderet, epistolam semel, iterum, tertioque concerperet, ac mutaret.

B.V.
Eucharist.
Iaculat.
S.Yrsula.

Quotidiano Deiparæ rosario addebat alia è iaculatoriis precatiunculis variè contexta de SSS. Trinitate, de SS. Sacramento, de actibus contritionis, & pro defunctis.

Mons.
Moris.

Per annos plures salutationem Angelicam quotidie ter & tricies recitauit honori S. Yrsulae ac sociarum, pro felici ad mortem optimam apparatione: aiebatque sub mortem, se à multo iam tempore Sacraenta eo animi sensu percipere, ac alia munia ira obire, atque si ea postremò in vita obiret.

Ante morbum extremum, curauit sibi exequiale apparatus pro fere-

tro, seu capulo mortuali quo erat efferendus: item nouam Societatis vestem, vt in ea conderetur; cùm Societatem semper Marris nomine appellaret. Ea quæ pio eleemosyna erogabat,

Eleemosyn.

aiebat esse faces nostras quas nobis præmittimus morituris. Præter ea quæ singulis mensibus, & alias dabat, quicquid lineæ supellectilis habuit moriens, voluit dari pauperibus; & singulis qui ad exequias venirent, vnum Iulum destinauit; mancipia libertate, ac liberali ære donauit: & absorpus totus in diuini amoris actibus frequentandis, decepsit comploracione publicâ elatus, ac omni apparatu Ecclesiastico & militari, mœstâ in uestione armorum, & vexillis terram lambentibus. Diuinum sacrificium ritu Chaldaico per 30. dies continuos pro eo celebratum.

IV. DIE SEPTEMBRIS.

P. ANTONIVS MACCIADVS.

4. Septemb.
Luitianus
in Regno
Angolæ. 1.
1617. 2. stat.
33. Soc. 18.

IN Angolæ Regno in Africa multa pro Religione labore vtili est executus, vsque dum heroum morte apud Nigros occubuit in obsequio contagiosâ lue tactorum. Cruentam mortem divinitus evasit quando infesti Christianis infideles, illum sagittis manu non errante eminus perire, sed Antonio nihil laeso.

mi suis dederat ante initam Societatem, vt ne vllum pauperem sine stipe abire paterentur, ad mensam quoque quotidie primo quem obuium habebat paupere adhibito cum quo è lance, ac poculo eodem edebat, & bibebat. Tertiâ quavis feriâ in honorem Reginæ Angelorum stellis duodecim coronatae, duodecim pauperes libera listipe donabat. Mulæ capistro, seu catenâ ferreâ, se verberabat. Veste cilicinâ è ferro textâ vtebatur. Pex septem annos nihil ad mensam suam carnis aut lactis, nihil vini admisit quadragesimæ esculentis, & aquâ contentus. Postea Ecclesiasticis functus honoribus, cùm de illo quâ doctrinæ quâ virtutis famâ tanto viro ad infusam euehendo ageretur, in Societatem Iesu se abdidit, humilitatis præclaris exemplis, & sui afflictione

Modeft.

Eleemosyn.

B. F.

Mortis.

P. VINCENTIVS RAIMUNDVS.

Italus Ca-
tanx. 4.
Sept. 1637.
2. stat.
33. Soc. 28.

Moderitia oculorum virginem quædam in illo intus habitantem animum testabatur. Seueram legem do-

tantus